

CSAK A SZEMÉT A LÁNYNAK

SZÜGYI ZOLTÁN

én csak a szemét a szemét
a lánynak mely mint part
az árnak áll ellent
a tekintetnek
féltem
részeg hajnalok
daganatában hányadék-
vadász-bűzös
hálószobákban gyerekek
eszőlős sikolyában letaposott
kutyák vonaglásában
csak a szemét a szemét
a lánynak
bíborszín arcának
kobaltnék ékét
pőre nyakának
kobaltnék ékét
melldíszes törzsének
kobaltnék ékét
ölelő kezének
kobaltnék ékét
kéjzáró két lábának
kobaltnék ékét
féltem
megbújva bárpultok
bársony pázsitában poshadó
italok poharában ítéletre
várók izzadó
markában

csak a szemét a szemét
a lánynak
belemerevedve reggelekbe
belemerevedve értetlen
feledésbe mindenkori
felismerésbe buja esetekben
ernyedve irtózva
bomolva lüktető ütemek
hörgő lihegésében bomolva
roppant vágyak
enyészetében bomolva
szét-szét szervekre
felismerhetetlenségig
szeletekre
hol zajjá lesz a csönd
és csönd a zaj és
nincs többé remegő reszkető
rettegés üvöltő nevetés és
honnan nincs többé
merengő visszatérés
én csak a szemét a szemét
féltem
tenyeremben
e gyönyörű
üveggolyót